

[6] DIN 1045 *Beton und Stahlbeton, Bemessung und Ausführung*, 1988.

[7] ČSN 73 1201 *Změna 2 Navrhování betonových konstrukcí*, 1994.

[8] Procházka J., Tichý M. a kol.: *Navrhování betonových konstrukcí. Komentář k ČSN 73 1201*. Vydavatelství Úřadu pro normalizaci a měření, Praha, 1989, 236 s.

[9] ENV 1992-1-1 *Design of Concrete Structures and Rules for Buildings*. European Committee for Standardization, 1991.

[10] Rehm G., Eligehausen R., Neubert B.: *Erläuterung der neuen Bewehrungsrichtlinien DIN 1045, Abschnitt 18, Ausgabe 17/78*. Beton-Verlag, Düsseldorf, 1979, 38 s.

[11] ČSN 01 3481 *Výkresy betonových konstrukcí*, 1987.

[12] *Konstruktionspraxis nach DIN 1045*. Baustahlgewebe GmbH, Düsseldorf, 1988, 104 s.

Ing. Jiří Skokánek, CSc., Korandova 37, 147 00 Praha 4

RECENZE

Jiří Bradáč: Základové konstrukce

Vydalo Akademické nakladatelství CERM Brno s.r.o.,
1. vydání 1995,
269 stran, 196 obrázků, cena 150 Kč

Skriptum "Základové konstrukce" pojednává o problematice zakládání stavebních konstrukcí v celé šíři. Ačkoliv je určeno především studentům stavebních fakult, určitě je uvítají i inženýři v praxi, zejména statici, kterým se stane cennou pomůckou při navrhování základových konstrukcí všeho druhu.

Publikace je rozčleněna do osmi hlavních celků:

*Koncepční návrh základové konstrukce,
Spolehlivost a mezní stavy základových konstrukcí,
Modelování interakčních soustav,
Návrh a konstrukční uspořádání plošných základů,
Návrh a konstrukční uspořádání hlubinných základů,
Objekty na poddolovaném území,
Základy strojů a
Sanace a rekonstrukce základů.*

Samostatná kapitola je věnována *příkladům výpočtu jednotlivých typů základů*.

V úvodních kapitolách jsou připomenuty některé poznatky z mechaniky zemin a zakládání staveb, a to s ohledem na těsnou souvislost mezních stavů betonových konstrukcí základů s mezními stavy základové půdy. Problematika zakládání se v jednotlivých kapitolách probírá vždy s uvedením platných technických norem, z nichž podstatné části (vzorce, tabulky, grafy) jsou v textu uvedeny. V mnoha případech se uvádí i vztah k soustavě evropských norem.

Ocenit je třeba uvedení poměrně málo publikované problematiky *základových konstrukcí na poddolovaném území, dynamického výpočtu základů strojů a navrhování spouštěných studní a kesonů*. Je samozřejmé, že ve skriptu nelze zachytit všechny podrobnosti obsáhlého oboru zakládání staveb. Čtenář však ve skriptu najde odkazy na literaturu.

Charakteristický je komplexní pohled na celou problematiku a důsledná systematická přístupnost. Autor v ní předává své dlouholeté praktické zkušenosti z oblasti betonových konstrukcí a zakládání staveb, takže se jistě stane vyhledávanou pomůckou.

Skriptum lze objednat na těchto místech:

Prodejna skript Stavební fakulty VUT v Brně, Veveří 95, 602 00 Brno, tel. 05-7261162 a **Akademické nakladatelství CERM, s.r.o.**, Purkyňova 95a, 612 00 Brno, tel/fax 05-41210566, kl. 533.

Ing. Markéta Pobořilová

Antonín Jílek

1915 – 1995

Své osmdesátiny oslavil letošního 9. ledna Prof. Ing. Antonín Jílek, DrSc., bez jakýchkoliv okázalostí. Netušili jsme, že se s námi za krátkou dobu tiše rozloučí a odebere tam, odkud není návratu.

Pražský rodák Antonín Jílek vystudoval stavební inženýrství ještě před druhou světovou válkou. V roce 1937 nastoupil do dnešního Kloknerova ústavu, který byl tehdy veden zakladatelem Františkem Kloknerem. Ihned na počátku své odborné dráhy se začal zabývat betonovými konstrukcemi, a to zejména po uzavření vysokých škol u firmy Dr. Karel Skorkovský, kde spolupracoval pod vedením profesora Stanislava Bechyně. S ním pak ihned v květnu 1945 nastoupil jako asistent na Vysoké škole inženýrského stavitelství. Zde začala tak jeho úspěšná pedagogická dráha, která pak pokračovala na Fakultě architektury a pozemního stavitelství. Na této škole budoval spolu s dalšími čtyřmi kolegy od roku 1950 studijní směr pozemních staveb a zde byl i jmenován v roce 1952 profesorem.

Profesora Jílka si dobře pamatuje několik tisíc absolventů stavebně-inženýrského studia v Praze jako milého učitele a zasvěceného odborníka, hlubokého znalce svého oboru, člověka s inženýrským přístupem ke konstrukcím. Jeho technická řešení byla vždy původní a vyznačovala se inženýrským vtipem. Hlavní oblastí Jílkova zájmu byly speciální betonové konstrukce – sila, nádrže a jiné náročné průmyslové objekty. Nelze ovšem opomenout jeho zálibu v rekonstrukcích, a to především historických budov; mnoho práce vykonal jako dlouholetý expert stavební komise Pražského hradu. Byl členem velké řady odborných institucí a komisí – připomeňme si zejména jeho činnost v technické normalizaci, kde byl po mnoho let členem a předsedou Stálé komise pro betonové konstrukce.

Profesor Jílek měl mnoho dobrých přátel, pro něž si vždy našel čas a jimž uměl poradit v denních nesnázích, které život lidem staví do cesty. Byl to skromný a nenáročný člověk, který zasluhuje, abychom si ho často připomínali.

Milík Tichý